

Część tych olszyn powstała w miejsce łągu olszowo-jesionowego z typowym runem łągowym, jak: ziarnopłon wiosenny, śledziennica, czworolist oraz z czeremchą w podszycie. Pozostałością dawnych łągów wierzbowych są rosące pojedynczo okazy wierzby białej *Salix alba* i wierzby kruchej *Salix fragilis*, zwłaszcza w części południowej terenu. Z pozostałych gatunków drzew pojedynczo lub w niewielkich skupieniach rosną wiąz górski *Ulmus gabra*, jesion *Fraxinus excelsior*, klon zwyczajny *Acer platanoides*, dąb szypułkowy *Quercus robur* i lipa drobnolistna *Tilia cordata*, a z gatunków obcych robinia akacjowa *Robinia pseudoacacia* i modrzew europejski *Larix decidua*.

Opis szaty roślinnej oparto głównie na własnej inwentaryzacji w terenie przeprowadzonej w sezonie wegetacyjnym 2009 roku.

W analizowanym rejonie stwierdzono niewiele tzw. siedlisk przyrodniczych zamieszczonych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej Unii Europejskiej z 1992 r. Są to:

- a) niżowe łąki użytkowane ekstensywnie – kod 6510,
- b) lasy łąkowe olszowo-jesionowe – kod 91E0.